

ZIUA DOMNULUI

Prietenul meu bun, te salut cu toata dragostea si ma bucur sa ne putem intalni pentru a studia impreuna. In cadrul acestui studiu vom scoate cateva principii care se gasesc in cartea profetului Tefania.

Mesagerul Domnului, isi incepe scrierea mentionand cativa dintre strabunii sai, ultimul amintit fiind Ezechia. Aceste date biografice sunt asezate chiar de Tefania, a carui activitate s-a desfasurat in vremea lui Manase si a lui Iosia. Daca ne aducem aminte Iosia este cel care descoperind Cartea Legii, a cautat sa aduca reforma si reinvierea spirituala in Ierusalim, incercand in acelasi timp sa infraneze deteriorarea spirituala a poporului evreu, suferita in timpul lui Manase si Amon.

E posibil ca profetul Tefania sa fi avut un rol important in acesta restructurare a vietii spirituale a lui Iuda. Cred totusi ca acest mesaj a fost dat nu in perioada reformei ci mai degraba atunci cand poporul era idolatru, depravat si departe de cuvantul lui Dumnezeu.

Profetia lui Tefania incepe vorbind despre Ziua Domnului. Sa citim in Tefania 1,14.15

“Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în graba mare! Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului, și viteazul țipă cu amar. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întuneric și negură, o zi de nori și de întunecime,”

In deschiderea discutiei as vrea sa te intreb; ce crezi ca este Ziua Domnului? Este un concept pe care multi profeti il repeta... Daca ar trebui sa dau o definitie, as putea spune ca este ziua judecatii, cand fiinta umana va trebui sa explice ce a facut cu libertatea pe care Dumnezeu i-a dat-o.

Biblia este cea care accentuaza ideea ca Dumnezeu ne-a creat liberi. Dreptul omului de a alege este sacru si ar trebui sa ajute a reflecta caracterul lui Dumnezeu in fiinta umana. Dar tocmai pentru ca am primit aceasta posibilitate a libertatii de alegere vom fi interogati; cum am ales.

Evreii aveau o intelegere diferita a ceea ce insemna Ziua Domnului. Ei credeau ca este o zi a judecatii pentru popoarele pagane. Pentru ca se considerau poporul lui Dumnezeu nu suspectau ca Ziua judecatii ii vizeaza si pe ei. Mesajul lui Tefania spune ca judecata va veni peste toti acei, care nu au vrut sa auda despre Dumnezeu si nu au vrut sa asculte de Dumnezeu. Tefania 1,2-4

“Voi nimici totul de pe fața pământului, zice Domnul. Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului și peștii mării, pietrele de poticnire, și pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvârșire pe oameni de pe fața pământului, zice Domnul. Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda, și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvârșire din locul acesta rămășițele lui Baal, numele slujitorilor săi și preoții împreună cu ei,”

Bunul meu prieten, iti spun cu sinceritate ca poporul evreu avea mult mai multe motive sa fie judecat, decat celelalte natiuni care nu-L cunosteau pe Dumnezeu. Faptul ca stim adevarul nu ne imputerniceste sa pacatim ci doar ne responsabilizeaza sa traim ce cunoastem. Un adevar insusit teoretic dar fara sa fie pus in practica, este cea mai crunta minciuna ce poate amagi pe cineva.

Crezi ca aceasta profetie este doar pentru poporul Israel din vechime sau si pentru cei ce-L asteapta pe Isus astazi? Sa nu ne amagim, mesajul lui Dumnezeu ne vizeaza si pe noi. Acest cuvânt inspirat este schitat si in solia celor trei ingeri. As vrea sa raman cu aceasta idee; a fi poporul lui Dumnezeu este un privilegiu, dar mai mult decat atat este si o responsabilitate. Va veni o zi cand va trebui sa raspundem la niste intrebari chiar Creatorului nostru. Tu ce Li vei raspunde?

Vom trece la urmatoarea parte. Ceva din Biblie atrage atentia; cuvantul lui Dumnezeu nu condamna niciodata inainte de a da oportunitatea fiecaruia sa aleaga. Creatorul nostru este un Dumnezeu al salvarii si nu al condamnarii. Acelasi lucru putem spune si despre mesajul Bibliei, este unul al salvarii si nu al condamnarii. Condamnarea nu este decat consecinta inerenta a respingerii salvarii. Tefania2 ,1-3

“ Veniți-vă în fire, și cercetați-vă, neam fără rușine, până nu se împlinește hotărârea ca pleava trece vremea până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.”

Sa privim putin asupra unor expresii din acest text. Cautarea lui Dumnezeu si cautarea smereniei, Tefania le asociaza cu regretul fata de pacat. Salvarea din perspectiva profetului este pentru cei carea au aceasta atitudine.

De ce oare trebuie sa te smeresti pentru a cauta salvarea? Pentru ca cel mandru crede ca nu are nevoie de nimeni si de nimic. Mandria este ideea absurda ca tu singur poti face totul. Cat priveste salvarea tu nu poti face nimic singur. Salvarea apartine lui Dumnezeu, tu nu poti aporta nimic. Din acest motiv vor cauta pe Dumnezeu cei care isi vor recunoaste insuficienta si incapacitatea.

Daca esti unul sau una dintre cei care cred ca nu pot contribui cu nimic la salvarea lor, fii binevenit intre cei care si-au pus speranta doar in Isus pentru a fi salvati.

A treia parte a acestui studiu ne vorbeste tot despre judecata dar in mod concret se refera la poporul lui Dumnezeu. Este tragic atunci cand cineva cunoaste adevarul si este de acord cu el dar nu-l traieste. Atunci cand ne permitem sa nu ascultam de Dumnezeu si sa nu facem voia Sa, ar trebui sa citim cuvintele lui Tefania, capitolul 3,1-4:

“Vai de cetatea îndărătnică și spurcată, vai de cetatea plină de asuprire! Ea n-ascultă de nici un glas, nu ține seama de muștrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeul său. Căpeteniile ei în mijlocul ei sunt niște lei care răcnesc; judecătorii ei sunt niște lupi de seară care nu mai lasă nici un os până dimineața. Prorocii ei sunt ușuratici și înșelători; preoții ei pângăresc lucrurile sfinte, calcă Legea”.

Creatorul cerurilor si a pamantului este Dumnezeu lui Israel. Dar poporului evreu nu-i serveste la nimic pentru ca ei nu-L cauta pe Dumnezeu. Drept urmare liderii poporului sunt numiti “lei care ranesc” si “lupi de seara”. Mai mult, preotii “pangaresc lucrurile sfinte” si “calca Legea”, i-au cu usurinta slujba pe care o au de facut. De ce? Pentru ca slujba lor a devenit o rutina. Oare pot eu ca slujitor al lui Dumnezeu sa tratez cu frivolitate chemarea care mi s-a facut? Oare ceea ce la inceput numeam pacat, cumva astazi nu mai este?

Citind acest mesaj astazi, ce ar putea sa ni se intample mai rau decat sa credem ca solia este doar pentru poporul Israel de atunci si ca doar ei se confruntau cu acest tip de probleme? Putem sa uitam ca noi ne numim poporul lui Dumnezeu si acest mesaj trebuie sa fie viu si actual?

Trecand la partea a patra a studiului, vom vorbi de o ramasita credincioasa. Este adevarat ca pacatul de multe ori a intrat pana in adancul bisericii si multi dintre conducatorii ei au fost contaminati. Dar chiar si in aceste conditii, in mijlocul pacatului si a necredintei, Dumnezeu a avut o ramasita credincioasa, smerita si care s-a increzut in El. Ascuta ce spune Tefania 3, 12.13:

“Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului. Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ci vor paște, și se vor odihni, și nimeni nu-i va tulbura. Ci vor paște, și se vor odihni, și nimeni nu-i va tulbura.”

As vrea sa citim in Faptele apostolilor, capitolul 4,2:

“În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

Acest ultim verset corelat cu declaratia ca *“Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare”*, ne face sa intelegem cine este ramasita lui Israel. Ei sunt acel grup care nu va fi preocupat de un formalism religios, de o ascultare aparenta, ci ei vor iubi pe Mantuitorul lor si vor trai astfel incat numele Sau sa fie laudat.

Preocuparea noastra nu trebuie sa fie in a face ceva sau in a ne abtine de la a face ceva. Trebuie sa avem o relatie personala cu Isus. Te rog raspunde-mi la o intrebare! Cel ce are o relatie personala cu Isus va fi lipsit de spiritul lui Isus? Ar putea vorbind sa raneasca in loc sa vindece, privind sa urasca in loc sa iubesca?

Ascultarea nu este o lipsa a libertatii ci o expresie a dragostei pentru Creator. Iubirea pentru Isus nu te elibereaza de principii, de obligatii ci te elibereaza de pacat, de spiritul de sclavie, de opresiune.

Ajungand la final, vom face un rezumat a cartii lui Naum. Naum a profetizat impotriva lui Ninive, destul de multi ani dupa ce Iona a facut-o. In acel moment cei din Ninive incepand cu regele s-au pocait la mesajul lui Iona, dar se pare ca aceasta nu a fost pentru totdeauna. Situatie de apostazie de dinainte a luat locul reformei care se facuse. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu il cheama pe Naum. El anunta distrugerea cetatii dar este interesant modul in care o face. Naum 1,7.8

“Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în El. Dar cu niște valuri ce se varsă peste mal, va nimici cetatea Ninive, și va urmări pe vrăjmașii Lui până în întuneric.”

Dumnezeu nu vrea sa distruga pe nimeni, El este Dumnezeul vietii, nu al mortii, al salvarii nu a condamnarii. Naum spune *“Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului și cunoaște pe cei ce se încred în El”*. Mântuirea nu poate fi impusa nimanui doar tu vei putea decide in dreptul tau, doar eu voi putea decide in dreptul meu. Daca vei hotara sa alegi drumul spre moarte, consecintele le vei suporta, nu pentru ca Dumnezeu te pedepseste ci pentru ca El respecta decizia ta. Biblia de la Geneza la Apocalipsa ne comunica chemarea pe care Dumnezeu nu inceteaza sa ne-o faca. *“Dumnezeu nu vrea moartea pacatosului”*

Trimitand pe Iona in Ninive poporul s-a pocait. Anii au trecut si a fost nevoie ca Naum sa readuca mesajul lui Dumnezeu in Ninive. Ce s-ar fi intamplat daca si de data acesta cetatea primea solia si se pocaiu. Cunosrand pe Dumnezeu sunt sigur ca ar fi fost iertati. A cadea in mod regulat in acelasi pacat si apoi a cere iertare, prezinta un pericol; Dumnezeu nu va obosi iertandu-te, ci tu vei ajunge sa comiti pacatul impotriva Duhului Sfânt. Astfel inima ta va ajunge sa nu vrea sa mai primesca iertarea.

Avand in vedere toate astea iti spun cu toata dragostea ca astazi este ziua cand poti fi Salvat. Astazi este ziua cand poti fi iertat. Da-i inima ta Mantuitorului cel bun si El te va ridica, El it va da putere sa ceri iertare. Mergi pe calea vietii pentru ca bratele lui Isus sunt inca deschise si pentru tine.

Harul si pacea Lui sa te insoteasca!